

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215011428
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Poprocká
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2017:7215011428.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Blažovskej a prísediacich Márie Andrásovej a Ing. Michala Müllera v trestnej veci obžalovaného J. R. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 3. marca 2017 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
J. R., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., L. XX,

je vinný, že

v Košiciach na parkovisku pri hoteli M. oproti vchodu na ul. J. č. X dňa 21.03.2015 v čase okolo 04,00 hod. po predchádzajúcej slovnej roztržke fyzicky napadol J. L. tým spôsobom, že ho udieral päšťami do oblasti hlavy, následkom čoho poškodený spadol na zem, kde do neho obžalovaný opakovane kopal, čím takto svojim konaním spôsobil J. L. ťažkú ujmu na zdraví a to tržnú ranu v spánkovej oblasti vľavo, podplénové krvácanie v spánkovej, temennej a čelovej oblasti vpravo, podpavúčnicové krvácanie v spánkovo-temennej oblasti vpravo a pomliaždenie mozgu v spánkovej a v spánkovo-temennej oblasti vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti od 21.03.2015 do 31.08.2015 (vrátane),

t e d a

inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 2, § 39 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody súd podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému J. L., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom R. X. V., B. XX spôsobenú škodu vo výške 5.685,60 € (päťtisícšesťstoosemdesiatpäť eur a šesťdesiat centov) titulom bolestného, v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia a povinnosť verejne sa poškodenému ospravedlniť.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodených Sociálna poisťovňa, ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava a Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35942 436 s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Trestné stíhanie obžalovaného J. R. sa pred podpísaným súdom vedie na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3Pv/186/2015/8803 zo dňa 05.11.2015, podľa ktorej sa mal dopustiť zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona spôsobom popísaným v obžalobe, resp. vo výrokovej časti tohto rozsudku, v ktorom skutková veta bola upravená len v časti doby liečenia, keďže v obžalobe bola uvedená doba liečenia 3 až 4 mesiace. .

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodených, svedkov a znalca, prečítaním zápisnice o výsluchu svedkyne a obvineného z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku, listín a obrazovým záznamom a rozhodol vo veci dňa 13.07.2016 tak, že obžalovaného uznal za vinného v súlade s obžalobou skutkovo aj právne, uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a povinnosti nahradiť poškodenému J. L. škodu titulom bolestného vo výške 5.685,60 € a povinnosti verejne sa mu ospravedlniť, poškodených Sociálna poisťovňa a Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný, proti všetkým jeho výrokom, a prokurátor voči výroku o treste.

Krajský súd v Košiciach nepovažoval skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom za náležite zistený a uznesením sp. zn. 4To 97/2016 zo dňa 09.11.2016 zrušil napadnutý prvostupňový rozsudok a vec vrátil podpísanému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd vytkol prvostupňovému súdu, že ustálil skutok v súlade s výpoveďami svedkov A.. H. L., H. H., pričom znalec H.. E. Z. hovoril len o jednom údere na hlavu poškodeného, o jednej malej tržnej rane v ľavej spánkovej oblasti spôsobenej úderom päšťou alebo kopnutím malej až strednej intenzity. Nariadil, aby sa prvostupňový súd zaoberal tým, čo mal poškodený v inkriminovanom čase oblečené, teda či násilie na oblasť tela poškodeného muselo zanechať stopy a pri viacerých úderoch na oblasť hlavy, či záviselo od intenzity týchto útokov čo do zanechania viditeľných následkov, k čomu je potrebné opäť vypočítať poškodeného a znalca. Znalec by mal po zadovážení zdravotnej dokumentácie zaujať stanovisko aj k tomu, či urologické problémy poškodeného, pre ktoré bol hospitalizovaný, súviseli s úrazovým dejom. Odvolací súd sa nezaoberal výrokom o treste prvostupňového rozsudku zo dňa 13.07.2016 vzhľadom k tomu, že podľa neho skutkový stav nebol náležite zistený.

Po vrátení veci odvolacím súdom nepredložili procesné strany návrhy na doplnenie dokazovania. V intenciách prezentovaného názoru krajského súdu boli vykonané dôkazy: výsluch poškodeného J. L., výsluch znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia, neurochirurgia H.. E. Z. a prečítané lekárske správy a nakoľko súd mal zato, že je potrebné doplniť informácie k osobe obžalovaného, tohto na hlavnom pojednávaní k osobným pomerom vypočul.

Obžalovaný J. R. od začiatku trestného stíhania popieral trestnú činnosť, na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, využil svoje právo podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku a odoprel vypovedať. Ku skutočnostiam kladeným mu za vinu sa vyjadril až po tom, ako boli na hlavnom pojednávaní vypočutí svedkovia obžaloby a prostredníctvom obhajcu predniesol návrh na doplnenie dokazovania výsluchom dvoch svedkov, ktorí dovtedy vo veci nevypovedali.

V prípravnom konaní obžalovaný uvádzal, že dňa 21.03.2015 bol v L. L. v Košiciach od 02,00 hod. alebo 03,00 hod., zdržal sa tam asi jednu hodinu, za celý večer vypil približne pollitra whiskey. Chcel odísť taxíkom, ktorý mu zavolala jedna žena z L. L., a keď prechádzal po chodníku popri parkovisku pri hoteli M., zo vzdialenosti asi 20 až 30 metrov zbadal človeka ležiaceho na zemi, okolo ktorého pobežovalo 5 alebo 6 ľudí, jeden z nich mal dredy a keď prichádzala policajná hliadka, títo sa rozutekali. Na parkovisku bol aj jeho známy F. J., sedel v aute na mieste vodiča, mal stiahnuté okno, jeho priateľka práve vystupovala z tohto auta. J. auto obišiel a sadol si dozadu z pravej strany. Na otázku J. čo sa tam stalo odpovedal „nejaký šrác tam asi prijebal šrácovi“ a požiadal ho, aby z miesta odišli. J. mal zapnuté rádio, zvonku bolo počuť hluk. Ako si sadol do J. vozidla, priskočil ten s dredami a kopol do vodičových predných dverí. Za toto správanie ho vzápätí zadržala policajná hliadka, on vystúpil z vozidla, v ktorom sa zdržal asi jednu minútu a nakoľko medzitým prišiel na miesto taxík, nasadol do neho a odišiel. Poprel spáchanie skutku, s celou záležitosťou nemá nič spoločné a k J. do auta vošiel len aby ho pozdravil.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný uvádzal, že v inkriminovaný večer bol najprv s kamarátmi U. O. a Y. H. na káve v U. M. na C. ulici, neskôr asi od 03,30 hod. alebo 04,00 hod. v L. L., kde si dali pivo. Iný alkohol nepil a nevie prečo v prípravnom konaní uvádzal, že v ten večer vypil pollitra whiskey. Nevedel uviesť prečo o menovaných kamarátoch nepovaedal v prípravnom konaní, ale na súde už nevládal počúvať klamstvá, ktoré sa na neho šili. Nepravdivé údaje v prípravnom konaní uvádzal len preto, že s vecou nechcel mať nič spoločné, nechcel, aby sa to naňho odrazilo, resp. nevie prečo klamal. V L. L. bolo 5 až 10 ľudí, nevidel medzi nimi poškodeného J. L. ani H. L. a H. H., v bare nemal s nikým konflikt. Keď vyšli z baru, O. išiel ako prvý, on za ním, posledný H. šiel na toaletu. Čakali pred hotelom M. na taxík, keď započul ako H. zakričal „čakajte, kokoti“, nato už bol krik a videl ako obidvaja L. a H. napadli H. tak, že ho bili pästami do hlavy a iných častí tela, čím mu spôsobili podliatiny na celej hlave, zranenia si však ošetriť nedal. Fyzickému napadnutiu predchádzala slovná výmena, konkrétne slová nepočul, bol na vzdialenosť asi 10 metrov od incidentu a k H. dobehol keď ho už všetci traja asi 6 až 7 sekúnd bili. Bitku teda začali L. a H., stiahli H. na zem a keď mu on a O. pribehli na pomoc a snažili sa útočníkov odtiahnuť, začali napádať aj ich. Ten s dredami, teraz vie že to bol H. H., ho udieral pästami do hlavy a iných častí tela, švihal rukami, spôsobil mu podliatiny na tvári, nebolo to však nič vážne a celé to trvalo asi 2 minúty. U. O. odťahoval ďalšieho útočníka z opačnej strany, ale útočníci sa na neho zavesili ako pijavice, kopali ho. V momente keď on odťahoval jedného z útočníkov, pravdepodobne brata poškodeného, H. sa strhol, postavil sa zo zeme a v tom momente spadol na zem poškodený J. L.. Poškodený spadol na zem na hlavu vtedy, keď on a O. odťahovali všetkých troch útočníkov, zamotal sa, spadol a zostal ležať.

Nevie, či sa počas incidentu dostal on osobne do fyzického kontaktu s poškodeným, ale mohlo sa tak stať. Keď L. spadol na zem, rozišli sa. On si sadol do motorového vozidla k J. len preto, že ho dlho nevidel a povedal mu, aby z miesta odišiel, aby nemal zbytočne problémy. S J. rozprával len niekoľko sekúnd, keď zrazu pribehol H. a kopol do J. auta. To už boli na mieste policajti, začali to riešiť, on usúdil, že bude najlepšie odísť, vystúpil z J. vozidla a spolu s Y. H. nastúpil do taxíka a odišiel domov. Pred tým ako si sadol do taxíka nebol vyťažovaný policajtmí, všetko to malo veľmi rýchly spád, nevie prečo nezotrval na mieste a neobjasnil policajtom priebeh incidentu. Mal na sebe bundu, ktorú si v J. vozidle nevyzliekol. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní k svojim osobným pomerom uviedol, že býva na adrese trvalého bydliska s rodičmi, je slobodný, bez vyživovacích povinností, asi 2 roky evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Má základné vzdelanie a pracovný pomer s US Steel Košice, kde bol zamestnaný ako robotník, ukončil pred 6 až 7 rokmi. Potom asi 4 roky opatroval svojho starého otca, z čoho mal mesačný príjem 60,00 €. Je zdravý, psychiatricky liečený nebol.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 03.03.2017 k svojim osobným pomerom doplnil, že nakoľko sa mu nepodarilo nájsť stále zamestnanie, plánuje, po skončení tohto trestného konania, odísť za prácou do Nemecka alebo Holandska, kde má kamaráta. Uplatnil by sa v oblasti stavebníctva, v ktorej aj momentálne získava skúsenosti, spolu s otcom vypomáha krstnej matke pri prerábke rodinného domu v Maďarsku. Prácu vykonáva v rámci výpomoci v rodine, aj keď pravdou je, že krstná matka mu dáva odmenu, ktorou prispieva na domácnosť. S rodičmi má veľmi dobrý vzťah. Má priateľku, plánujú si založiť rodinu. Iné trestné stíhanie sa voči nemu nevedie.

V procesnom postavení poškodených sú:

J. L., ktorý sa v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní ku skutku samotnému vyjadriť nevedel, priebeh inkriminovaného večera si pamätal len do momentu, kedy so svojim bratom H. a bratrancom H. H. vyšli z L. L.. Nevedel kým a ako bol napadnutý, o všetkom vie len sprostredkovane. V trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody titulom bolestného vo výške 5.685,60 €.

Uvádza, že dňa 21.03.2015 sa po poobedňajšej smene stretol v meste s bratom A.. H. L. a bratrancom H. H., aby oslávili 30-te narodeniny jeho brata. V kasíne v OC AuPark vypil on aj H. po 4 poldeci vodky, brat mal len prípitok. Odtiaľ šli na diskotéku do L. L., kde on vypil asi 6 poldeci vodky, pamätal si však na celý priebeh diskotéky, na ktorej boli asi od 00,30 hod.. V bare nedošlo k žiadnemu konfliktu, pri odchode si vybrali zo šatne veci a posledné na čo si pamätá bolo ako vyšli z baru hore schodmi. Jeho brat vypil v L. L. maximálne dve až tri pívá. V dôsledku utrpených zranení, ktoré sú presne popísané v obžalobe, bol 4 dni v kóme, hospitalizovaný bol 10 dní, následne bol polroka práceneschopný, v rámci toho bol ešte jeden týždeň hospitalizovaný na rehabilitačnom oddelení a následne kvôli problémom s kolenom a krčnou chrbticou bol mesiac na liečení. Po úraze sa cíti inak ako predtým, často sa mu točí a bolieva ho hlava, je skôr unavený, po práci si musí ľahnúť, ale do budúca urobí všetko pre to, aby normálne fungoval. Od lekárov vie, že jeho mozog bol silno podkrvácany a že po úraze mu zostali na mozgu jazvičky. Na ľavej strane hlavy, vo vlasovej časti nad ľavým uchom mal tržnú ranu. O tom čo sa stalo mu povedali brat H. a bratranec H. H., ale informoval sa aj u známych zo sídliska T. a G. P., či nepočuli niečo o bitke pred L. L.. Pátral po páchatelovi, oslovil množstvo ľudí prostredníctvom Facebooku, telefonicky. Komunikoval aj s J. Y., ktorému mal obžalovaný osobne povedať, že sa pobil pred L. L.. Chcel vedieť ako páchatel vyzerá, požiadal Y., aby mu podal bližšie informácie a ukázal mu kto je J. R.. L. H. povedal o tom, že Y., ktorý s jeho bratom pracoval, pozná páchatel'a a jemu ukázal aj fotografie obžalovaného na Facebooku. Bratrancovi H. pravdepodobne o R. nehovoril a neukázal mu jeho fotografie. V inkriminovaný večer boli v L. L. viacerí jeho známi, avšak nikto z nich bitku nevidel.

V rámci druhej výpovede na hlavnom pojednávaní poškodený J. L. uviedol, že v inkriminovanom čase mal na sebe zimnú prešívajú bundu s perovou výplňou, ktorá mu siaha po driekovú oblasť (mal ju na sebe v deň výsluchu na hlavnom pojednávaní). Pod bundou mal klasickú mikinu z teplákoviny a pod ňou buď tričko alebo náteľník. L. aj mikina mali kapučňu, avšak nepamätá či kapučňou mal prekrytú hlavu. Na nohách mal oblečené riflové nohavice a rovnako nepamätal, či pod nimi mal teplé spodné oblečenie, ktoré nosieva v zimnom období, resp. keď je večer chladno. Pre odstup času si nepamätal aké topánky mal obuté, či mal šál a pokrývku hlavy, žiadne iné veci okrem oblečenia na sebe a ani pri sebe nemal. Na zimnej bunde sú doteraz fľaky od krvi, ktoré sa nedajú odstrániť, mikina mu vrátená nebola a nepamätá v akom stave boli po bitke riflové nohavice. Keď sa prebral z kómy bolelo ho celé telo, najmä krk. Na tele mal krvné podliatiny, nevie, či mali pôvod v bitke alebo či vznikli pri tom ako mu lekári poskytovali starostlivosť, dostával injekcie. Po prepustení z nemocnice do domáceho liečenia prestal močiť. Naľakal sa, oslovil známeho urológa, ktorý mu povedal, že je možné, že mozog nedáva príkaz močovému mechúru, aby sa vyprázdnil. Asi dva až tri dni bol hospitalizovaný s uvedeným problémom na urológii, kde bolo zistené, že katéter mu poškodil močovú trubicu. Podstúpil zákrok, ktorým sa zjednała náprava, avšak zákrok zanechal estetické stopy. S odstupom času pociťuje bolesti hlavy najmä pri zmene počasia, pri väčšej záťaži má problém s ľavou rukou, ktorá je slabšia a s ľavým kolenom, avšak najhoršie znáša to, že kvôli otrasom mu zakázali hrať futbal. Zo zdravotnej dokumentácie neskôr zistil, že pri útoku sa mu poškodilo aj niečo v nose, lekárka mu vysvetlila, že išlo len o podozrenie na zlomeninu nosa. Bol v kóme a nevie, či mu lekári robili niečo s nosom, keď sa prebral bol oťapený a nepamätá či mal v nose tampóny. Predtým ako bol dňa 21.03.2015 fyzicky napadnutý, neutrpel žiaden úraz.

Sociálna poisťovňa je zastúpená v konaní E.. H. R., ktorá v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodený J. L. bol v súvislosti s utrpeným zranením práceneschopný od 21.03.2015 do 01.09.2015 vrátane, za uvedené obdobie mu Sociálna poisťovňa vyplatila dávky z nemocenského poistenia v celkovej výške 1.941,70 €, túto sumu v trestnom konaní uplatnila ako nárok na náhradu škody. Ku skutku samotnému, k osobe obžalovaného ani poškodeného sa vyjadriť nevedela.

Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. je v konaní zastúpená H.. H. B., vedúcou oddelenia regresov, ktorá do zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného v prípravnom konaní uviedla, že v príčinnej súvislosti so zraneniami klienta zdravotnej poisťovne J. L. uhradila poisťovňa zmluvným zdravotníckym zariadeniam za zdravotnú starostlivosť celkovo sumu 10.438,13 €, pričom nejde o konečnú výšku nákladov, nakoľko sa predpokladá ďalšia liečba. Pripojila sa k trestnému konaniu, keď uplatnila nárok na náhradu spôsobenej majetkovej škody v označenej výške. Ku skutku sa vyjadriť nevedela.

V prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní boli vypočutí ďalší svedkovia:

A.. H. L. vypovedal, že dňa 20.03.2015 oslavoval narodeniny, najprv s kolegami na teambuildingu vypil jedno až dve pívá, potom s bratom J. L. (poškodeným) a bratrancom H. H. v AuParku si dal prípitok - jednu vodku a nakoniec v L. L., tam vypil jedno pivo, možnože nealkoholické. Nepožíva alkohol, preto aj v rámci oslavy svojich narodenín vypil len tak málo. Dňa 21.03.2015 okolo 04,00 hod. ráno odchádzal z L. L. s bratom i bratrancom a nakoľko pri hoteli M. nebol voľný taxík, pobrali sa smerom k stanici. Pri parkovisku, pri ostrovčeku vedľa hotela M., stál obžalovaný s ďalším mužom a keď prechádzali popri nich, mali na nich narážky. Nevenovali tomu pozornosť, pokračovali v ceste, prešli 15 až 20 metrov keď sa jeho brat J. otočil a na tých mužov niečo zakričal. Zareagovali tak, že prišli k nim a začali bitku. Obžalovaný bil jeho brata, nachádzali sa po jeho ľavej ruke a z opačnej strany ten druhý muž začal biť jeho bratranca H. H.. Dvojice sa počas bitky nemiešali a boli od seba na vzdialenosť cca 3 metre. Snažil sa obidve dvojice od seba oddeliť, čo sa mu ale nedarilo a po chvíli, keď sa pozrel doľava, jeho brat už ležal na zemi v bezvedomí. Obžalovaný zacúval dozadu na 2 až 3 metre, on aj H. podišli k poškodenému, aby mu poskytli pomoc, nato sa obžalovaný rozbehol a ležiaceho kopol do hlavy a jeho bratranca udrel rukou do chrbta. Bolo šero, ale obžalovanému videl zreteľne do tváre a opýtal sa ho, či ho chce zabiť. Celá bitka trvala asi 2 minúty, všetko sa to zomlelo veľmi rýchlo. Obžalovaný udrel poškodeného viackrát do hlavy päťou, poškodený sa najprv bránil, ale neúspešne. Po incidente mal aj on modriny na ramene a v oblasti kľúčnej kosti, bol poškrabaný, ale bol v adrenalíne a preto nevie kto bil jeho. Vzápätí ako obžalovaný kopol na zemi ležiaceho poškodeného, prišla na miesto policajná hliadka. Ukázal im útočníka a ďalej už venoval pozornosť len bratovi, ktorému poskytoval prvú pomoc cudzí muž, hasič. Zaregistroval ale, ako jeho bratranec H. kopol do motorového vozidla Škoda Octavia striebornej farby. Neskôr mu povedal, že do auta kopol, lebo videl ako obžalovaný do tohto auta nastúpil. Na miesto prišla aj PMJ, jej členovia ale neriešili situáciu ohľadom bitky, ale spomenutý kopanec do auta a H. zadržali. Nevie kedy a ako odišiel z miesta obžalovaný. Prišla sanitka, zobrali brata, ktorý sa prebral až po 4-dňovej kóme. Ťažko spracovával popísaný zážitok, musel navštíviť aj psychiatra. To, že páchatel sa volá J. R. zistil až z papierov, ktoré prišli z polície. Potom mu brat J. ukazoval fotografie obžalovaného, nevie, či ich ukázal aj H.. Obžalovaného, aj keď ho vtedy videl prvýkrát a neskôr už s ním neprišiel do kontaktu, si zapamätal podľa vlasov, ktoré mal kratšie a podľa širších ramien. Nevidel, že by bol obžalovaný po útoku na jeho brata nastúpil do motorového vozidla. Registroval odstavené vozidlo, v ktorom na mieste vodiča sedel muž, mal stiahnuté okno, keď prišla PMJ vystúpil z vozidla a okolo vozidla pobehovala jedna žena. V inkriminovaný večer poškodený požíval alkoholické nápoje, ale normálne komunikoval, chodil sám, nepotreboval pomoc, mal len dobrú náladu, smial sa.

Po výsluchu obžalovaného a svedkov U. O. a Y. H. bol A.. H. L. na hlavnom pojednávaní opäť vypočutý. Uviedol, že Y. H., ktorý vypovedal na hlavnom pojednávaní pred ním, nepozná, v živote ho nevidel, na mieste činu sa nenachádzal. Tam boli len obžalovaný, ktorý napadol jeho brata a ešte jeden, ktorého nepozná. Na mieste vznikol ešte jeden konflikt, avšak len medzi policajtom a jeho bratrancom H.. Zdôraznil, že on aj H. sa báli o poškodeného, chceli a žiadali, aby policajti ihneď zavolali záchranku, aby stotožnili útočníka, ktorý už ale odišiel.

H. H. popísal okolnosti, ktoré predchádzali fyzickému napadnutiu zo strany obžalovaného a ďalšej osoby, rovnako ako A.. H. L. a v ďalšom uviedol, že keď ten, ktorý sa bil s ním trochu zacúval, on sa otočil a zbadal ako do J. L., ktorý už ležal na zemi, obžalovaný dvakrát až trikrát kopol a to rovno do hlavy. Nevidel ako poškodený spadol, ale pribehol k nemu, snažil sa s ním rozprávať, poškodený však nereagoval. Kým kľučal pri poškodenom obžalovaný kopancom napadol aj jeho. Na miesto prišli policajti. Obžalovaný nastúpil do striebornej Škody Octavia, sadol na zadné sedadlo a podľa toho, že s vodičom vozidla rozprával, bolo evidentné, že sa s ním pozná. Vo vozidle bola aj mladá žena. Myslel si, že obžalovaný chce ujsť, preto pribehol k tomu vozidlu a od zlosti kopol do dverí. Jeden z policajtov ho odtiahol a začali pacifikovať ich a nie útočníkov. Až počas vyšetrovania sa dozvedel, že páchatel sa volá J. R., tak ho pomenoval policajt. Fotografia obžalovaného mu nikto neukázal. Doposiaľ nevie kto napadol jeho. Obžalovaného si zapamätal podľa postavy a tváre, aj keď nikdy predtým ho nevidel a následne sa s ním stretol až pri konfrontácii. Prvú pomoc poskytol poškodenému G. Y., je hasič, prišiel na miesto ako aj viacerí ďalších ľudí. Aj keď v ten večer požíval alkoholické nápoje, na všetko si pamätá. Nevie ale, ako odišiel z miesta obžalovaný. Na vyšetrenia do nemocnice šiel aj H. L., šiel za ním a videl tam osoby, ktoré mu v danej chvíli pripadali ako páchatelia, z toho dôvodu jeho otec dňa 23.03.2015 požiadal policajnú hliadku o identifikáciu dvoch osôb.

Po výsluchu obžalovaného a svedkov U. O. a Y. H. bol H. H. opäť na hlavnom pojednávaní vypočutý, uviedol, že v inkriminovaný večer on, poškodený ani H. L. nikoho nenapadli, naopak, napadnutí boli oni

a to dvomi osobami. Y. H. (prítomný v pojednávacej miestnosti) nikdy v živote nevidel, na mieste činu sa nenachádzal. V tom čase nosil dredy on.

G. Y. uvádzal, že dňa 21.03.2015 odchádzal okolo 04,00 hod. ráno z L. L. s kamarátom J. R., keď zaregistroval skupinu 8 až 10 ľudí, ktorí sa bili pred hotelom pri parkovisku na trávnej ploche a na chodníku. Pripadlo mu, že ide o dve partie, pobehovali z jednej strany na druhú. Pokračovali ďalej, nechcel sa zastavovať, ale keď si zo vzdialenosti asi 20 až 30 metrov všimol, že niekoho kopú na zemi a počul krik v zmysle „pomoc, pomôžte nám“ pribehol k ležiacemu a spoznal v ňom svojho kamaráta J. L.. Vtom niekto zakričal „polícia“, tam prítomní sa rozpŕchli, on sa sústredil už len na poškodeného, ktorý mal rozbitú hlavu z každej strany, chrčal, triasol sa, krvácal z temena a na tvári mal stopy po kopancoch. Zistil jeho vitálne funkcie, skontroloval či dýcha, zaklonil mu hlavu, aby mu nezapadol jazyk a zafixoval mu krčnú chrčticu. Na mieste zaregistroval osobné motorové vozidlo Škoda Octavia striebornej farby, ku ktorému sa jeden muž rozběhol, nastúpil do vozidla, potom ale z druhej strany vystúpil a utekal preč. Bol tam veľký zhon a zmätok, nikto presne nevedel čo sa deje. Zo spomenutého vozidla vystúpil vodič a jedna slečna, pravdepodobne jeho priateľka, ktorej povedal, aby zavolała sanitku. Na miesto prišli aj príslušníci PMJ, spacifikovali brata aj bratranca poškodeného, videl ich spútaných na zemi, ale nevie čo bolo príčinou takéhoto zákroku policajtov voči nim. Sanitka prišla na miesto asi po 15 až 20 minútach, on po celý čas kontroloval poškodeného a keď ho naložili do sanitného vozidla z miesta odišiel.

Y. G., referent OO PZ Košice - E., vykonával dňa 21.03.2015 hliadkovú činnosť s kolegom stržm. H.. L. L. a jeho okolie je riziková oblasť, kvôli bitkám a výtržnostiam tam v rámci služby chodia často. Okolo 04,15 hod. z diaľky zaregistrovali na parkovisku pri J. ulici skupinu ľudí, jedna osoba ležala na zemi. Až neskôr bolo zistené, že išlo o J. L., ktorého si z tohto zákroku pamätá. Nevidel ako a kým bol poškodený napadnutý. Kolegu poslal aby zistil v akom je stave, on privolał záchranku a po chvíli aj policajné posily, nakoľko na mieste bol veľký krik, zmätok, situácia sa začala vyostrovať, ľudia boli arogantní, nerešpektovali ho a nechceli predložiť doklady. Niektorí prítomní ukazovali na osobu, ktorá mala napadnúť toho, ktorý ležal na zemi. Vyzval ho teda, aby predložil osobné doklady. Odpovedal mu, že si ide pre bundu a nastúpil do osobného motorového vozidla Škoda Octavia, ktoré medzitým prišlo. Údajného páchatela teda videl, nevie si ho však vybaviť a nevie, či ním mohol byť obžalovaný. Nato sa jeden zo skupiny, H. H., rozběhol a kopol do vozidla Škoda Octavia. Začal ho pacifikovať, aby nedošlo k ďalším škodám. Neskôr sa H. ospravedlňoval a tvrdil, že tak konal lebo sa domnieval, že páchatel chce z miesta ujsť. Kolega H. bol pri poškodenom, kontroloval jeho funkcie a kým sa on otočil, údajný páchatel ušiel. Z toho, že mu povedal, že si ide pre doklady, ktoré má v bunde vo vozidle, usúdil, že údajný páchatel a vodič toho vozidla sa poznali. Vozidlo zostalo na mieste, vodič vystúpil a vyjadril sa, že poškodenie vozidla chce riadne nahlásiť. Opýtal sa ho, či pozná páchatela, odpovedal mu, že ho videl prvýkrát, že ho nepozná. Následne cez kriminálnu políciu zistil, že aj spomenutý vodič je takpovediac „stará známa firma“. Na miesto prišli hliadka PMJ a sanitka, on ešte vyťažil ľudí aby zistil čo presne sa tam stalo. Bolo ale ťažké vykonávať prvotné úkony, nakoľko ľudia sa prekríkovali a ukazovali na údajného páchatela. Vo vozidle Škoda Octavia bola okrem vodiča jedna žena, pravdepodobne priateľka vodiča, ktorú neskôr videl na oddelení, kam prišli hlásiť škodu na vozidle. Keď on prišiel na miesto bolo tam už viacej ľudí, javilo sa mu akoby išlo o dve skupinky, plus sa tam zhrkli diváci, dokopy tam mohlo byť 20 osôb, všetci boli pravdepodobne pod vplyvom alkoholu. Na detaily zásahu sa nepamätá, nakoľko zákrokov obdobného charakteru má 10 až 15 mesačne.

F. J. vypovedal, že keď dňa 21.03.2015 okolo 04,00 hod. prechádzal so svojou priateľkou H. V. vozidlom zn. Škoda Octavia EČV: KE XXXD. v F. od OC M. smerom ku J. ulici, v pravotočivej zákrute pri parkovisku hotela M. zastavil, nakoľko videl skupinu ľudí a bitku. Priateľke povedal, aby zavolała sanitku, na zemi totižto ležal nejaký človek. Ona vystúpila a vzápätí k vozidlu pristúpil jeho kamarát, ktorého poznal pod prezývkou V. asi 5 až 7 rokov, išlo o syna jeho kolegu, obžalovaného R.. Svedok v prípravnom konaní uvádzal, že obžalovaný mu povedal „to ja som mu zajebal, zober ma stade preč“, nastúpil do auta dozadu za miesto spolujazdca. Na hlavnom pojednávaní svedok uvádzal, že obžalovaný mu povedal „zober ma odtiaľ preč, lebo mu zajebal“. V rámci odstraňovania rozporov vo výpovediach sa vyjadril, že si nie je istý, či obžalovaný povedal „ja som mu zajebal“ alebo „mu zajebal“, ale rozdiel je len v slovíčku. Obžalovanému povedal že ho nikam nezoberie, že nikam nejde, lebo vonku má priateľku, ktorá volá sanitku. Obžalovaný javil známky požitia alkoholu, keďže on nepije, ihneď zacíti alkohol. Obžalovaný sedel vzadu, nemohol vidieť, či mal na tvári alebo inde na tele známky po bitke. Viac s obžalovaným nekomunikoval, lebo k vozidlu pristúpil H. a kopol mu do dverí. Vystúpil z vozidla a rozprával s policajtom, ktorý prišiel k vozidlu. H. bol opitý, nebolo s ním reči, vykrikoval, že videl ako si páchatel sadol do auta a

preto kopol do dverí. Okrem obžalovaného mu iná osoba do vozidla nenastúpila, nevie prečo tak urobil obžalovaný, pravdepodobne preto, lebo mal vypité a myslel si, že ho zoberie domov na T.. Nikdy v minulosti obžalovaného vo svojom vozidle neviezol, obžalovaný ani nevedel aké má motorové vozidlo, ale v ten večer ho vo vozidle zbadal, nakoľko sediac za volantom mal stiahnuté okno. Nevidel kedy obžalovaný z vozidla vystúpil a z miesta odišiel, muselo to byť medzitým ako riešil poškodenie vozidla s policajtom.

H. V. uvádzala, že keď 21.03.2015 v čase okolo 04,00 hod. prechádzala so svojim priateľom F. J. jeho vozidlom Škoda Octavia okolo L. L. v Košiciach, všimli si, že na parkovisku za hotelom M. je viac ľudí, že sa tam odohrala nejaká bitka, nakoľko na zemi ležal jeden muž. Zastavili na vzdialenosť asi 4 až 5 metrov od nich, ihneď vystúpila z vozidla, šla smerom k ležiacemu a volala záchranku. Počula krik, ale nevenovala tomu pozornosť, zostala pri poškodenom a opakovane volala sanitku. Medzitým počula ako jej priateľ kričí, že mu niekto kopol do auta, čo na mieste riešili policajti. Nevidela či niekto nastúpil do auta jej priateľa, celý čas bola pri ležiacom. Až neskôr jej priateľ povedal, že do auta mu nastúpil jeho kamarát, že spolu bývali na T.. Ona obžalovaného na mieste nezaregistrovala a v podstate ho prvýkrát riadne vidí až v pojednávacej miestnosti. Bitku nevidela a nevie kto napadol poškodeného, keď prišla na miesto už ležal na zemi, na chrbte, videla aj krv, ale pre odstup času nevedela, či krv bola na tele poškodeného alebo v jeho okolí.

Na návrh obhajoby bol na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok H. H., ktorý uviedol, že dňa 23.03.2015 šiel do nemocnice za synovcom, teda poškodeným J. L., ktorý ležal na JIS-ke. Na prízemí čakal brat poškodeného H. na ošetrovanie, zostal pri ňom a čakal ako dopadne vyšetrenie poškodeného. V chodbičke bolo viac ľudí, okrem iných aj dvaja mladší páni a jedna slečna vo veku 25 až 27 rokov. Rozprávali o bitke, preto sa obrátil na policajtov, ktorí tam takisto boli, s prosbou, aby zistili totožnosť tých dvoch mužov, povedal im čo sa stalo pri L. L., že páchatelia ušli a že to vyšetruje OO PZ Košice - E.. Chcel napomôcť vyšetrovaniu, zle znášal, že synovec ležal v kóme. Jeho syn H. H. aj synovec H. L. však ihneď vyvrátil jeho podozrenie a vytkli mu, že sa obrátil na policajtov. Keď policajtov oslovil išlo o jeho vlastnú iniciatívu, nekonal na podnet inej osoby. Jeden zo spomenutých mužov mal opuchnutú a krvou podliatu ruku, preto dedukoval, že by mohlo ísť o páchatela.

Po výsluchu vyššie označených svedkov a obžalovaného boli na návrh obhajoby na hlavnom pojednávaní vypočutí ďalší dvaja:

Svedok U. O. uviedol, že v ten deň boli s obžalovaným a Y. H. najprv na kávu v U. M., potom na pizzu v L. a nakoniec na pivo v L. L.. On alkohol nepožíval lebo bral lieky, obžalovaný a H. vypili maximálne po dve pивá. Obžalovaného pozná dlhšie, od predmetného incidentu sa s ním ale nestretol, nevedel, že je trestne stíhaný, zistil to až vtedy, keď dostal predvolanie na hlavné pojednávanie. S obžalovaným ohľadom skutku nekomunikoval, obžalovaný ho o nič nežiadal. Z L. L. odchádzali s tým, že si zoberú taxík. On a obžalovaný šli dopredu, Y. H. zaostal a po chvíli na nich zakričal „stojte, kokotí“. Zastavili na konci chodníka, nevenoval výkriku H. pozornosť, nakoľko práve telefonoval s priateľkou, za ktorou mal ísť. Spozornel až keď H. kričal „pomoc, pomoc“ a obžalovaný sa za ním rozbehol. Bolo šero, lampy nesvietili, videl len siluety postáv. Nevedel čo sa stalo, ale zaregistroval, že na H. boli tri osoby, ktoré ho mlátili a kopali. Nevidel kto začal bitku ako prvý, nakoľko s obžalovaným šli dopredu, kým H. bol na toailete. Zareagoval tak, že jedného, ktorý bol na H. a mal dredy, chytil a ťahal. Obžalovaný chytil druhého, ktorý sa mu ale vyšmykol, potkol sa o H., ktorý práve vstával zo zeme, a spadol. Obžalovaný na nikoho nezaútočil, nevidel, že by bol rozdával rany. Nepamätá akou časťou tela tá osoba dopadla na zem, ale zostala ležať. Ten s dredami začal osobu fackať, natriasal ňou, hovoril „zabili ste ho“ a vystrájal aj vtedy keď prišli na miesto policajti. Počas toho ako poškodený ležal nikto do neho nekopal, v okolí sa nachádzalo viac ľudí, odchádzali z diskotéky, do incidentu sa však nezapojili. Nevidel, žeby na miesto prišlo nejaké auto, zaregistroval len policajtov. Z miesta vzápätí odišiel a viac sa o tam prítomné osoby ani incident nezaujímal. Na nikom si nevšimol žiadne zranenie. Incident sa odohral na voľnom priestranstve, na tráve asi 10 metrov pred hotelom M.. O Y. H. povedal, že má cez 30 rokov, je nižší, holohlavý, cvičí. Nevidel, že by bol niekto v ten večer fyzicky napadol obžalovaného a nevie ako obžalovaný z miesta odišiel.

Svedok Y. H. vypovedal, že s obžalovaným, ktorého pozná asi 3 roky zo sídliska T., a s U. O. boli v ten deň v meste, v kafetérii vypili po dve pивá, v L. L., kam prišli okolo 01,00 hod. ráno, vypili rovnako asi po dve až tri pивá, tvrdý alkohol nekonzumovali. Z L. Baru plánovali ísť domov, on konkrétne chceli použiť taxík. S. smerom k parkovisku za L. L., obžalovaný a O. šli pred ním, on zaostal, lebo bol močiť na

parkovisku. Zakričal na nich aby ho čakali, použil slová „stojte, kokoti“ alebo niečo na ten štýl. Možnože práve to spôsobilo, že vzápätí ho napadli tri osoby, zozadu dostal úder do hlavy, stiahli ho na zem a tam ho bili rukami, nohami. Bol schúlený, nevidel dobre, ale jeden z tých troch mal určite dredy. Obžalovaný a U. O. mu pribehli na pomoc, sám by sa z toho nedostal. Začali sa s tými tromi naťahovať, kým jemu sa podarilo postaviť a z miesta odišiel aj napriek tomu, že fyzický kontakt medzi jeho kamarátmi a tromi neznámymi trval. Nemá rád takéto veci a nechce si privádzať problémy. Nevidel čo presne robili obžalovaný a O., nevie, či počas incidentu padali aj nejaké nadávky, ale celé to trvalo len chvíľu. Nevidel, že by sa bol obžalovaný s nejakou osobou z tej druhej skupiny bil a nikoho nevidel na zemi. Neutrpel viditeľné poranenia, na lekárskom ošetrení nebol. Keď z miesta utekal práve prichádzal taxík, opýtal sa taxikára či je voľný, sadol si do taxíka dozadu a keď pomaly odchádzali pribehol obžalovaný, taxikár zastal, obžalovaný si sadol dozadu a odišli na T.. Nevidel ako a kedy odišiel z miesta U. O., ale celý čas hovoril, že ide za priateľkou, ktorá pracovala niekde v L.. S obžalovaným sa následne náhodne stretol v bowlingu, ale to až po tom, ako mu prišlo predvolanie zo súdu. Dovtedy nevedel, že obžalovaný je stíhaný v súvislosti s popísaným konfliktom a počas spomenutého stretnutia o tom rozprávali len okrajovo. Poškodeného J. L. nepozná.

Zranenia, ktoré dňa 21.03.2015 utrpel poškodený J. L. posúdil v znaleckom posudku č. 7/2015 zo dňa 20.04.2015 znalec z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia, neurochirurgia H.. J. Z., ktorý v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch v ňom uvedených v celom rozsahu. Uviedol, že podľa zdravotnej dokumentácie poškodený utrpel poranenia, ktoré boli lokalizované len na hlave a to tržnú ranu v spánkovej oblasti vľavo o veľkosti 2 až 3 cm, podplienové krvácanie v spánkovej, temenej a čelovej oblasti vpravo, podpavúčnicové krvácanie v spánkovo-temenej oblasti vpravo a pomliaždenie mozgu v spánkovej a spánkovo-temenej oblasti vpravo. Krvácajúca tržná rana bola chirurgicky ošetrená dvoma stehmi, ide o poranenie ľahké s dobou liečenia 7 až 10 dní a ako trvalý následok zanechá jazvu. Náraz, ktorý spôsobil tržnú ranu, pôsobil ďalej na celú hlavu a následkom toho došlo k poraneniu vnútrolebečných štruktúr. Z lekárskeho hľadiska ďalšie tri uvedené poranenia, ktoré vznikli jedným úrazovým dejom, sú ťažkými poraneniami s predpokladanou dobou liečenia a práceneschopnosti v priemere 2 až 10 mesiacov, v tomto konkrétnom prípade, vzhľadom na rozsah poranenia, odhadol dobu liečenia na 3 až 4 mesiace. Mechanizmom zranenia hlavy bolo tupé vonkajšie násilie strednej až väčšej intenzity na ľavú spánkovú oblasť. Buď išlo o úder päťou alebo kopnutie. Menej pravdepodobné je poranenie pri páde, nakoľko bola prítomná len tržná rana, neboli prítomné iné sekundárne rany ktoré sú pri páde na zem, ako napríklad znečistenie. Nedá sa síce jednoznačne vylúčiť poranenie pri páde, avšak táto možnosť mechanizmu vzniku poranenia je menej pravdepodobná. Ak by sa v mieste pádu a nárazu na zem spomenutou časťou hlavy nenachádzal žiaden predmet, zistené poranenie by nemohlo vzniknúť a pri takomto páde, ak by napríklad išlo o trávnatú plochu, vznikli by oderky, pomliaždeniny kože, ktoré ale neboli prítomné u poškodeného, určite by pri takomto obyčajnom páde na zem nevznikla tržná rana. V prípade, ak by bol na zemi kameň, o ktorý by si bol poškodený udrel pri páde hlavu, mohlo by to viesť k vzniku tržnej rany a následkom pádu aj k poraneniu mozgu v zistenom rozsahu, aj vo vzťahu k telesnej konštitúcii poškodeného, jeho výške a hmotnosti. Znalec podotkol, že poškodený bol v stave opitosti, kedy pohyby nie sú koordinované a nie sú vyvinuté obranné mechanizmy v prípade pádu. U poškodeného bolo prítomné len jedno poranenie povrchových častí tela, spomenutá tržná rana, iné obdobné poranenia pri prijatí a ani pri ďalších vyšetreniach nájdené neboli. Intenzita násillia na ľavú spánkovú oblasť hlavy poškodeného bola stredná až veľká, stredná preto, lebo nedošlo k poraneniu lebky, ale veľká preto, lebo úder spôsobil krvácanie do mozgu tým, že došlo k prechýleniu mozgu a nárazu mozgu o lebečnú kosť. Zistené poranenia poškodeného boli spôsobené jedným úderom. Mohlo byť použité aj násilie malej intenzity a nezanechalo stopy ak bolo lokalizované na oblečení, alebo ak bola malá intenzita úderu, resp. kopu. Obžalovaný ležal na ARO prvé dva dni hospitalizácie v bezvedomí, pacient v takomto stave nemá na sebe žiaden odev, preto by zdravotnícky personál zistil a určite zaznamenal v zdravotnej dokumentácii, ak by na tele boli prítomné iné poranenia v zmysle odrenín, modrín, nič také však popísané nebolo. V znaleckom posudku znalec popísal aj liečebné výkony, ktoré boli u poškodeného J. L. vykonané a vyjadril sa aj k ďalšiemu postupu liečenia. Zranenia poškodeného môžu zanechať trvalé následky, tieto sa vo všeobecnosti hodnotia po roku od úrazu. V danom prípade môže ísť o chronické bolesti hlavy, závrate, nesústredenosť, predispozícia pre epileptické záchvaty a pod.. Poranenia poškodeného ohodnotil znalec na 345 bodov. Tiež uviedol, že poškodený bol počas hospitalizácie aj na urológii, bol mu zavedený katéter, avšak súvislosť urologického problému, malo ísť o obličkové kamene, s posúdeným zranením zistená nebola.

V rámci znovuprejednávania veci bol znalec H.. J. Z. na hlavnom pojednávaní po tom, ako si zadovážil zdravotnú dokumentáciu poškodeného k urologickému problému a ako bol prítomný pri druhej výpovedi poškodeného, opätovne vypočutý. K utrpeným zraneniam poškodeného, ako sú tieto uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, k mechanizmu ich vzniku ako aj k intenzite útoku vypovedal v intenciách záverov znaleckého posudku č. 7/2015, ako aj jeho predchádzajúcej výpovede. Pripustil, že do oblasti hlavy poškodeného mohlo byť vedených viacero úderov päšťou, prípadne kopancov, avšak vzhľadom k tomu, že toto násilie nezanechalo opuch, začervenanie, oderky, zlomeninu lebky, atď. muselo byť malej intenzity. Pripustil aj to, že na to isté miesto ako bola tržná rana v spánkovej oblasti vľavo, mohlo pôsobiť niekoľko násilí, aj keď také niečo nepredpokladal, keďže hlava vonkajším násilím mení polohu, takže dalo by sa predpokladať zranenie v inej časti hlavy. Iné viditeľné zranenia v zdravotnej dokumentácii popísané neboli, znamenajú, že buď neboli prítomné, alebo išlo len o jemné zranenia. Čo sa týka iných častí tela poškodeného, vzhľadom na oblečenie, ktoré mal v čase útoku, toto mohlo zachytiť rany menšej intenzity, s výnimkou dolných končatín, kde aj násilie malej intenzity by zanechalo nejaké známky. Poškodeným popisované bolesti celého tela po tom, ako sa prebral po dvoch dňoch z bezvedomia, mohli byť spôsobené tým, že bol zaintubovaný, telo a svaly boli relaxované. Preukázané utrpené zranenia mohli u poškodeného vyvolať aj posttraumačný syndróm, nesústredenosť, poruchy spánku, čo môže byť ako následok pomliaždenia mozgu. Poškodený môže mať následky, ktoré popísal ako chronické bolesti hlavy, avšak slabosť ľavej ruky a kolena nehrajú do symptomatiky a nie je to v súlade ani so závermi z neurologického vyšetrenia.

Poškodený bol hospitalizovaný na urológii od 20.04.2015 do 22.04.2015. Hospitalizácia bola v dôsledku toho, že po zavedení katétra tesne po úraze, došlo k zápalu a zúženiu močovej rúry, vznikol opuch a moč ťažko vychádzal. Lekári rozdilatovali močovú rúru, zarezali a tým uvoľnili močenie. Tento urologický problém je následkom liečby, ktorú poškodený absolvoval, následkom zavedenia katétra a teda nemá príčinnú súvislosť s posúdeným úrazom, nakoľko poškodený nedostal náraz na oblasť pohlavných orgánov.

Pri prvotnom CT vyšetrení bolo podozrenie na nalomenie nosových kostičiek, avšak krčný lekár nekonštatoval zlomeninu nosa. Pri kontrolnom CT vyšetrení dňa 04.05.2015 bolo uzavreté, že zlomenina nosa nebola prítomná, poškodený mal len deformované kostičky nosa, kde ide o chronické zmeny, nesúvisiace s predmetným fyzickým útokom.

V štádiu prípravného konania boli konfrontovaní obžalovaný J. R. so svedkom H. H. a obžalovaný so svedkom F. J., o čom svedčia na hlavnom pojednávaní prečítané zápisnice o konfrontácii. Svedok H. H. v rámci konfrontácie jednoznačne opoznal v J. R. osobu, ktorá v kritický deň napadla poškodeného J. L., obžalovaný sa vyjadril, že svedka nepozná, svedok si vymýšľa. Obžalovaný aj svedok F. J. zotrvali v rámci konfrontácie v celom rozsahu na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, v ďalšom priebehu úkonu svedok F. J. pripustil, že veta, ktorú mu obvinený v jeho vozidle povedal mohla znieť aj tak, ako to uvádzal obvinený a teda „tam dajaký šrác tam prijebal šrácovi“, na presné slová si pre odstup času už nepamätá.

V štádiu prípravného konania bol zabezpečený aj videozáznam z bezpečnostnej kamery hotela M. na E. V. XA v F. zo dňa 21.03.2015, na hlavnom pojednávaní bol vykonaný z CD-nosiča. Obrazovo bol zachytený priestor stráženého parkoviska pri hoteli M., v blízkosti vstupnej rampy za parkoviskom. Kamera zaznamenala na tomto mieste od 04,08 hod. zvýšený pohyb osôb, avšak vzhľadom na kvalitu obrazového záznamu a vzdialenosť snímaného miesta, nie je možné identifikovať jednotlivé nasnímané osoby, ich presný počet ani konanie jednotlivých osôb, celkovo však zaznamenaná situácia zodpovedá prejednaným udalostiam.

Prijímacia lekárska spáva a predbežná lekárska správa preukazujú, že poškodený J. L. bol dňa 21.03.2015 o 05,50 hod. hospitalizovaný na Klinike anesteziológie a intenzívnej medicíny Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura v Košiciach, prijatý bol v kritickom stave, v kóme, s úrazom mozgu, a jeho stav si vyžiadala urgentnú neurochirurgickú intervenciu.

Znalec H.. J. Z. pri druhom výsluchu na hlavnom pojednávaní predložil prepúšťiacu lekársku správu Urologickej kliniky Univerzitnej nemocnice L. J., F. a výsledok z CT vyšetrenia poškodeného zo dňa 04.05.2015, obsah ktorých prezentoval v rámci svojej výpovede a ktoré následne boli na hlavnom pojednávaní prečítané.

Zápisnica o obhliadke miesta činu, ktorej prílohu tvorí fotodokumentácia, je dôkazom o tom, že dňa 21.03.2015 o 08,40 hod. bolo obhliadnuté miesto v Košiciach na parkovisku za hotelom M. oproti vchodu

na ul. J. č. 1, kde cca 5 metrov od vstupnej rampy na stráženú časť parkoviska vyčlenenú pre hotel M. sa nachádzala kaluž červenej farby, ster z kaluže bol zaistený ako biologická stopa. Obhliadnuté miesto je verejne prístupné, nachádza sa 40 metrov od hotela M. a 30 metrov od vchodu na ul. J. č. X, k miestu vedie prístupový chodník od hotela M.. Iné stopy na mieste činu zaistené neboli.

Poškodený Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. vyčíslil náklady za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poistencovi - poškodenému J. L. celkovo sumou 10.379,07 €, ktorú vynaložil na preplatenie lekárskeho úkonu a zdravotnej starostlivosti, z toho za lekáreň, výdajne, optiku, distribútorom 121,06 €, za špecializovanú ambulantnú starostlivosť 43,39 €, za lekársku službu prvej pomoci a záchrannú zdravotnú službu 12,52 €, za ústavnú (lôžkovú) starostlivosť 9.358,74 € a spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 843,39 €.

Sociálna poisťovňa, pobočka Košice vyplatila v období od 21.03.2015 do 31.08.2015 poškodenému J. L., ktorý bol v súvislosti s úrazom z 21.03.2015 dočasne pracovne neschopný od 21.03.2015 do 31.08.2015, dávky z nemocenského poistenia vo výške 1.941,70 €.

K osobe obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní prečítané listiny:

Správa o povesti vypracovaná Mestskou časťou Košice - sídlisko T. má evidenčný charakter, nakoľko mestskej časti nie sú známe majetkové ani rodinné pomery obžalovaného a ani skutočnosti, ktoré by narušovali jeho povesť v mieste jeho bydliska alebo vypovedali o jeho negatívnom správaní sa na verejnosti.

Výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky preukazuje, že obžalovaný sa dopustil priestupkov len porušením pravidiel cestnej premávky, kde v piatich prípadoch, naposledy 14.10.2015, bol za to postihnutý blokovou pokutou.

Odpis registra trestov svedčí o tom, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, za prečin podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona mu Okresný súd Košice I trestným rozkazom sp. zn. 1T 66/2014 zo dňa 27.10.2014 uložil peňažný trest vo výške 200,00 €, ktorý vykonal dňa 21.01.2014 a na obžalovaného sa teda hľadí akoby nebol odsúdený.

Popísanými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, že o ňom nie sú dôvodné pochybnosti, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie vo veci. S rovnakou starostlivosťou pristupoval súd k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovanému, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v jeho prospech. Zároveň neuprel procesným stranám právo obstarávať dôkazy, vyhovel všetkým návrhom na vykonanie dôkazov a nakoľko vykonané dôkazy v konaní pred súdom postačili na uznanie viny obžalovaného, nevyhnutne urobil súd záver, ktorý je vyjadrený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd získal vnútorné presvedčenie o tom, že obžalovaný konal tak, ako mu to kládla za vinu obžaloba, naplniac tak svojim konaním všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a zároveň prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu uložil spravodlivý trest a povinnosti a uvalil na neho dohľad probačného a mediačného úradníka na čas skúšobnej doby.

Je nepochybné, že poškodený J. L. oslavoval od večera 20.03.2015 narodeniny svojho brata A. H. L. s ním aj s bratrancom H. H., najprv v kasíne v OC C. v Košiciach, neskôr v L. L., kde oslavy zavŕšili okolo 04,00 hod. dňa 21.03.2015. Požívali alkoholické nápoje, A. H. L. mal len prípitok, ostatní dvaja menovaní vypili za celý večer okolo pollitra tvrdého alkoholu. Z diskotéky plánovali odísť domov taxíkom. Pri hoteli M. nebol žiaden voľný, pobrali sa všetci traja peši smerom k stanici. Cestou, ešte na parkovisku pri hoteli M., oproti vchodu na ul. J. č. X, došlo medzi nimi a dovtedy neznámymi, podľa tvrdenia všetkých troch, dvoma mužmi, najprv k slovnej potýčke, ktorá pokračovala krátkou asi dvojminútovou fyzickou roztržkou, bitkou, po ktorej poškodený J. L. zostal ležať na trávnej ploche bez známok vedomia, s viditeľným krvácajúcim zranením hlavy. Prvú pomoc mu začal poskytovať H. L., záchranku privolala H. V., ktorá v čase keď už poškodený ležal na zemi prišla na miesto s priateľom F. J., ktorý riadil vozidlo Škoda Octavia striebornej farby, ale hlavne G. Y., ktorý idúc okolo videl, že do ležiaceho na zemi niekto kope a počul volanie o pomoc, pribehol k ležiacemu, v ktorom spoznal svojho kamaráta, ktorý nejavil známky vedomia, chrčal, triasol sa, krvácal z temena hlavy a na tvári mal stopy po kopancoch. V okolí sa pohybovali aj iné, nestotožnené osoby, miesto činu je frekventované práve v takýchto skorých ranných hodinách, políciou je považované za rizikovú oblasť kvôli častým bitkám a výtržnostiam. Hliadkovú

činnosť vykonávali referenti OO PZ Košice - E. G. a H., ktorí prišli na miesto činu, keď z diaľky videli na parkovisku skupinu ľudí a jednu osobu ležiacu na zemi. Sami dvaja neboli schopní zvládnuť situáciu, ktorá sa vyhrotila aj tým, že H. H. kopol do osobného motorového vozidla Škoda Octavia striebornej farby, v ktorom sedel F. J., s odôvodnením, že do tohto nastúpil páchatel'. Hliadka PZ privolala posilu, policajná skupina PMJ spacificovala H. H. aj H. L. a poškodený J. L. bol prevezený do Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura v Košiciach. Podľa prijímacej lekárskej správy a predbežnej lekárskej správy bol o 05,50 hod. dňa 21.03.2015 hospitalizovaný na Klinike anesteziológie a intenzívnej medicíny v kritickom stave, v kóme, s úrazom mozgu a jeho zdravotný stav si vyžiadal urgentnú neurochirurgickú intervenciu. O 08,40 hod. toho istého dňa bolo miesto činu nachádzajúce sa v Košiciach, pri parkovisku asi 40 metrov za hotelom M. a asi 30 metrov od vchodu č. X na ul. J. obhliadnuté a z kaluže červenej farby, nachádzajúcej sa asi 5 metrov od vstupnej rampy na stráženú časť parkoviska vyčlenenú pre hotel M., bol zaistený ster ako biologická stopa, iné stopy na mieste činu zaistené neboli. Priestor stráženého parkoviska pri hoteli M. je monitorovaný bezpečnostnou kamerou hotela, ktorá zaznamenala dňa 21.03.2015 okolo 04,08 hod. zvýšený pohyb osôb v blízkosti vstupnej rampy za parkoviskom, avšak vzhľadom na kvalitu obrazového záznamu a vzdialenosť snímaného miesta nebolo možné z neho identifikovať nasnímané osoby, ich presný počet, ani ich konanie, zaznamenaná situácia však vcelku zodpovedá udalostiam, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prejednané.

Ďalšie dôkazy, a to najmä znalecký posudok č. 7/2015 zo dňa 20.04.2015 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia, neurochirurgia, výpoveď znalca H. J. Z., ktorý posudok vypracoval, ako aj listiny preukázali, že poškodený J. L. utrpel dňa 21.03.2015 poranenia, ktoré boli lokalizované len na hlave. Tržná krvácajúca rana v spánkovej oblasti vľavo o veľkosti 2 až 3 cm bola chirurgicky ošetrená dvoma stehmi, zanechá trvalý následok v podobe jazvy, ide o ľahké poranenie s dobou liečenia 7 až 10 dní. Náraz, ktorý spôsobil tržnú ranu, pôsobil ďalej na celú hlavu a následkom toho došlo k poraneniu vnútrolebečných štruktúr - podplénovému krvácaniu v spánkovej, temennej a čelovej oblasti vpravo, podpavúčnicovému krvácaniu v spánkovo-temennej oblasti vpravo a pomliaždeniu mozgu v spánkovej a spánkovo-temennej oblasti vpravo, ide o ťažké poranenie, ktoré môže zanechať trvalé následky v podobe chronických bolestí hlavy, závratí, nesústreďenosti, predispozície pre epileptické záchvaty. Už v súčasnosti pociťuje poškodený diskomfort v podobe chronických bolestí hlavy, zvýšenej únavy a celkového oslabenia organizmu. Mechanizmom poranenia hlavy bolo tupé vonkajšie násilie strednej až väčšej intenzity na ľavú spánkovú oblasť, podľa znalca išlo buď o úder päšťou alebo kopnutie. Za málo pravdepodobné považuje znalec poranenie pri páde, s poukazom na to, že prítomná bola len tržná rana, bez sekundárnych rán a bez znečistenia, ktoré sú obvykle pri páde na zem, napríklad na kameň, pri páde na trávnatú plochu by vznikli aj oderky, pomliaždeniny kože, čo však u poškodeného prítomné nebolo. Ak bolo násilie menšej intenzity lokalizované na zakrytú časť tela, napr. oblečením, kedy poškodený mal na sebe zimnú prešívanú bundu s perovou výplňou s kapucňou zakrývajúcu aj driek a pod ňou mikinu s kapucňou, pričom nepodarilo sa zistiť, či mal prekrytú hlavu, alebo ak bola malá intenzita úderu alebo kopu, nemuselo to zanechať stopy na tele poškodeného. Zranenia poškodeného znalec ohodnotil na 345 bodov, čo vo finančnom vyjadrení je 5.685,60 €, poškodený J. L. sa s nárokom na zaplatenie tejto sumy ako bolestného pripojil k trestnému konaniu. Poškodený si priebeh inkriminovaného večera pamätal len do momentu, keď opúšťal priestory L. L., nevedel kedy a kým bol napadnutý, v kóme bol 4 dni, hospitalizovaný bol 10 dní, následne prepustený do domácej liečby, opäť hospitalizovaný na jeden týždeň na rehabilitačnom oddelení, neskôr sa podrobil jednomesačnému liečeniu. Práceschopný bol od 21.03.2015 do 31.08.2015, čo súd premietol do popisu skutku, čím tak upravil skutkovú vetu obžaloby, v ktorej bola označená doba liečenia 3 až 4 mesiace, za toto obdobie mu Sociálna poisťovňa, pobočka Košice vyplatila dávky nemocenského poistenia vo výške 1.941,70 €. Náklady za zdravotnú starostlivosť poskytnutú J. L. v súvislosti s úrazom zo dňa 21.03.2015 činili podľa Dôvery zdravotnej poisťovne, a.s., v ktorej bol poškodený poistený, celkovo 10.379,07 €.

Po páchatel'ovi začal pátrať samotný poškodený J. L., ktorý oslovil so žiadosťou o pomoc prostredníctvom Facebook-u, telefonicky ako aj inými dostupnými spôsobmi známymi zo sídliska T. a G. P., aj neznáme osoby, pričom dopátral sa k obžalovanému, ktorý mal jeho známemu J. Y. osobne povedať, že sa pobil pred L. L.. Y. podal poškodenému bližšie informácie o J. R., ukázal mu jeho fotografie na Facebook-u.

Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčujú priami svedkovia A. H. L. a H. H., ktorí v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní rovnako popísali okolnosti predchádzajúce skutku i priebeh fyzického útoku zo strany obžalovaného na J. L. keď uviedli, že obžalovaný, ktorého ani jeden z nich nepoznal,

zaútočil na poškodeného najprv päšťami na oblasť hlavy a keď poškodený spadol na zem, kopol ho do hlavy. Obidvaja zhodne uviedli, že útočníkovi videli do tváre, zapamätali si ho podľa postavy, tváre, H. L. aj podľa vlasov. H. H. videl, ako po útoku J. R. nastúpil do osobného motorového vozidla Škoda Octavia striebornej farby, vodiča určite poznal, nakoľko s ním rozprával. Myslel si, že obžalovaný chce ujsť, preto pribehol k vozidlu a od zlosti kopol do dverí. Ani jeden z týchto dvoch svedkov nevedel ako obžalovaný z miesta činu odišiel, nakoľko policajti zasiahli proti H. H. a H. L. bol sústredený na poškodeného, ktorý nejavil známky vedomia, k tomu sa však vyjadril samotný obžalovaný. Obidvaja svedkovia zotrvali na svojich predchádzajúcich výpovediach aj v rámci druhej výpovede na hlavnom pojednávaní, keď boli vypočutí po tom, ako vo veci vypovedal obžalovaný a ním navrhnutí dvaja svedkovia U. O. a Y. H.. Popreli, že by spolu s poškodeným napadli Y. H. a tým vyvolali potýčku, trvali na tom, že napadnutí boli oni zo strany obžalovaného a ešte jednej osoby, pričom Y. H. tou osobou určite nebol, na mieste činu sa ani len nenachádzal. Prítomnosť obžalovaného na mieste činu už v prípravnom konaní potvrdili svedkovia F. J. a H. V., ktorí prechádzali okolo osobným motorovým vozidlom Škoda Octavia striebornej farby, šoféroval J. a zastavili keď videli, že na zemi leží osoba a okolo je ruch. J. potvrdil, že po zastavení pribehol k jeho motorovému vozidlu jeho kamarát, ktorého poznal asi 5 až 7 rokov pod prezývkou V., išlo o obžalovaného, nastúpil si dozadu za miesto spolujazdca a povedal „to ja som mu zajebal, zober ma stade preč“. Na hlavnom pojednávaní síce svedok tvrdil, že obžalovaný mu povedal „zober ma odtiaľ preč, lebo mu zajebal“, rozpory vo svojich výpovediach odstraňoval tým, že si už presne na slovíčka nepamätá. Nevie kedy obžalovaný z jeho vozidla vystúpil, určite ale v jeho vozidle nemal bundu. Po tom ako obžalovaný nastúpil pribehol H., vykrikoval, že videl ako si páchatel sadol do vozidla, kopol mu do dverí, čo riešil za prítomnosti polície. Svedok potvrdil, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu. F. J. aj v rámci konfrontácie s obžalovaným vykonanej v štádiu prípravného konania pripustil, že obžalovaný mu povedal v motorovom vozidle „tam dajaký šrác, tam prijebal šrácovi“, avšak na presné slová obžalovaného si už nepamätá.

Obžalovaný od počiatku trestného stíhania popieral spáchanie skutku. Pred vyšetrovateľom potvrdil, že v inkriminovaný večer požíval alkohol, spolu vypil asi pollitra vodky. Keď okolo 04,00 hod. ráno odchádzal z L. L. videl pri hoteli M. človeka ležiaceho na zemi, okolo ktorého pobehovalo 5 až 6 ľudí, ktorí sa rozutekali, lebo prichádzala policajná hliadka. Na parkovisku zbadal svojho známeho F. J., sedel vo vozidle, nastúpil si k nemu len preto, lebo ho chcel pozdraviť a keď sa ho J. opýtal čo sa tam stalo povedal mu „nejaký šrác tam asi prijebal šrácovi“. Vzápätí pristúpil k vozidlu muž s dredami, kopol do vodičových predných dverí, kvôli čomu ho vzápätí zadržala policajná hliadka. Z J. vozidla prestúpil do taxíka a odišiel. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal až po tom, ako boli vypočutí všetci svedkovia obžaloby a ako predniesol návrh na výsluch svedkov U. O. a Y. H.. Tvrdil, že s menovanými trávil večer, aj keď prípravnom konaní to neuvádzal a neoznačil ich ako svedkov. Popísal ako poškodený J. L., H. L. a H. H. napadli Y. H., ktorému on a U. O. len pomohli vymaniť sa, boli napádaní aj oni, H. H. ho udieral päšťami do hlavy a iných častí tela, pričom keď sa H. zdvihol zo zeme, poškodený J. L. spadol. Nato sa rozišli, on si šiel sadnúť do J. vozidla a povedal mu aby z miesta odišiel, nech nemá zbytočné problémy. Keď policajti začali riešiť H. kopnutie do J. vozidla usúdil, že bude najlepšie odísť, vystúpil z J. vozidla, s Y. H. nastúpili do taxíka a odišli. Následne verziu obžalovaného potvrdili svedkovia U. O. a Y. H., ktorí na hlavnom pojednávaní vypovedali obdobne ako on s výnimkou, že H. nevidel, žeby bol niekto zostal ležať na zemi, nevidel čo robili obžalovaný a O., bol na zemi po tom, ako dostal zozadu úder do hlavy a ako bol stiahnutý dole, bitý a kopaný. Na rozdiel od obžalovaného však uvádzal, že sám nastúpil do taxíka a keď z miesta taxík odchádzal, pribehol obžalovaný, taxikár zastavil a obžalovaný si sadol dozadu. Svedok O. tvrdil, že obžalovaný na nikoho nezaútočil, to H. bili a kopali tri osoby, ktoré on a obžalovaný od neho len odťahovali. Je pravdou, že jeden z tých troch spadol na zem, nevie ako sa to stalo, ale určite do neho nikto nekopal.

Obžalovaný menil svoje obranné verzie, až po vykonaní dokazovania výsluchom svedkov na hlavnom pojednávaní vypovedal a navrhol vypočuť svedkov, o ktorých sa dovtedy nezmenil a ktorí mali byť prítomní na mieste činu. Ide o jeho kamarátov U. O. a Y. H., ktorí prítomnosť na mieste činu v rámci svojich výpovedí na hlavnom pojednávaní potvrdili a čiastočne potvrdili aj obrannú verziu obžalovaného z hlavného pojednávania v tom, že oni nikoho nenapadali, to Y. H. bol napadnutý tromi neznámymi osobami, obžalovaný a U. O. H. len bránili, obžalovaný určite nikoho nebil a nekopal.

Vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní súd v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré založil na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov, ktoré boli získané a

vykonané zákonným spôsobom. Výpoveď obžalovaného a teda aj jeho obranné verzie súd vyhodnotil ako nevierohodné najmä z dôvodu, že obžalovaný ich menil, prispôboval stavu dokazovania v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní ako aj z dôvodu, že svedkov, ktorí mali byť prítomní na mieste činu a potvrdiť jeho ostatnú obrannú verziu navrhol vypočuť až na hlavnom pojednávaní a to až po tom, ako boli vypočutí svedkovia obžaloby. Svedkovia H. L. a H. H. boli opakovane na hlavnom pojednávaní vypočutí po tom, ako vypovedali U. O. a Y. H., obidvaja aj videli v pojednávacej miestnosti Y. H., jednoznačne vylúčili, že by bol prítomný na mieste činu, zotrvali na svojich predchádzajúcich výpovediach a jednoznačne usvedčili zo spáchania posudzovanej trestnej činnosti obžalovaného.

Súd ustálil skutok v súlade s výpoveďami svedkov A. H. L. a H. H., ktorý hovorili o opakovaných úderoch päšťami do oblasti hlavy a opakovaných kopancoch aj napriek tomu, že znalec konštatoval len jednu tržnú ranu v spánkovej oblasti poškodeného vľavo o veľkosti 2 až 3 centimetre, pričom náraz, ktorý ju spôsobil, pôsobil ďalej na celú hlavu a následkom toho došlo k poraneniu vnútrolebečných štruktúr. Žiadne iné poranenia na koži v oblasti hlavy ani iných častí tela neboli popísané v zdravotnej dokumentácii, z ktorej znalec pri spracovaní znaleckého posudku vychádzal. H. Z. však pripustil, že na oblasť hlavy poškodeného, prípadne na iné časti tela mohlo byť vyvíjané aj ďalšie násilie, ktoré mohlo byť zachytené v hornej časti tela oblečením (poškodený mal na sebe zimnú prešivanú bundu s perovou výplňou, pod ňou mikinu s tzv. teplákoviny a pod tým náteľník alebo tričko). Čo sa týka oblasti hlavy nepodarilo sa zistiť, či poškodený mal v čase útoku na hlavu pokrývku, zimná bunda aj mikina mali kapucne, avšak poškodený si nepamätal, či ich mal cez hlavu. Znalec pripustil, že na to isté miesto ako bola tržná rana v spánkovej oblasti mohlo pôsobiť niekoľko násilí, aj keď je to skôr neprijateľné, keďže hlava pri pôsobení vonkajšieho násilia mení polohu. Na tomto mieste poukazuje súd aj na výpovede svedka G. Y., ktorý pribehol k ležiacemu poškodenému, videl, že mal rozbitú hlavu, krvácal niekde z temena a na tvári mal stopy po kopancoch. Znalec H. Z. opakovane k úrazovému deju vypovedal, že najpravdepodobnejší je taký, že na ľavú oblasť spánkovú bol vedený úder päšťou, čo potvrdzuje roztrhnutá koža, avšak nedá sa vylúčiť ani kopnutie, pre ktoré by mohla svedčiť 2 až 3 cm dlhá tržná rana, ktorá by mohla zodpovedať špičke topánky. Urologické problémy, pre ktoré bol poškodený hospitalizovaný na Urologickej klinike od 20.04. do 22.04.2015, nemali príčinnú súvislosť s úrazom, ale boli následkom zavedenia katétra. S predmetným fyzickým útokom nesúvisia ani deformované kostičky nosa poškodeného, ide tu o chronické zmeny.

Súd nepochybuje teda o tom, že to bol práve obžalovaný, ktorý fyzicky napadol poškodeného J. L. dňa 21.03.2015 okolo 04,00 hod. za hotelom M., teda na mieste verejnosti prístupnom, spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví v zmysle zranení popísaných vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím takto svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona aj prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona po stránke objektívnej, aj po stránke subjektívnej, nakoľko konal formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o treste sa súd riadil základnými zásadami pre ukladanie trestov upravenými v § 34 ods. 1 a 4 Trestného zákona, keď mal na zreteli, aby trest ktorý uloží zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom, ale zároveň vytvoril podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby do budúcnosti viedol riadny život, súčasne iných odradil od páchania trestných činov a aby bol dostatočným morálnym vyjadrením odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Rovnako aby trest, ktorý pre obžalovaného zvolí, postihol len jeho a teda aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Prihliadol pritom na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Súd skúmal aj existenciu poľahčujúcich, prípadne priťažujúcich okolností, na ktoré by mohol pri ukladaní trestu prihliadnuť. Skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný za prečin podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona nevyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný dňa 21.01.2014 vykonal peňažný trest 200,00 €, ktorý mu Okresný súd Košice I za označený prečin trestným rozkazom sp. zn. OT 66/2014 vymeral a teda v tejto veci sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Páchatelovi je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere ako je to stanovené v Trestnom zákone, čo je taktiež jedna zo zásad pre ukladanie trestov (§ 34 ods. 2 Trestného zákona). V danom prípade súd obžalovanému ukladá trest za viac trestných činov a teda ukladá úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo v danom prípade je zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, kde sadzba trestu odňatia slobody je 4 až 10 rokov. Obidva trestné činy sú úmyselnými trestnými činmi, ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona je zločinom, kde podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona sa v takom prípade

zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu a súd ukladá páchateľovi trest v rozpätí takto upravenej trestnej sadzby. Trest uložený za použitia trestnej sadzby ustanovenej zákonom, resp. upravenej podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona by bol v danom prípade podľa presvedčenia súdu neprímerane prísny a súd má zato, že náprava J. R. bude zabezpečená aj trestom kratšieho trvania, preto mu uložil trest pod dolnú hranicu trestu ustanovenú v § 155 ods. 1 Trestného zákona, a to trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, ktorú rovnako považuje za primeranú aj vo vzťahu k výmere trestu a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, keďže podmienične odložil výkon trestu odňatia slobody prevyšujúci dva roky. Súčasťou probačného dohľadu sú aj uložené povinnosti spočívajúce v náhrade škody poškodenému J. L. titulom bolestného vo výške 5.685,60 € a verejnom ospravedlnení sa poškodenému, pričom ich nesplnenie môže byť dôvodom pre nariadenie výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Z hľadiska uplatnenia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, na základe ktorého súd obžalovanému mimoriadne znížil trest, súd poukazuje najmä na vek obžalovaného, jeho rodinné pomery spočívajúce v tom, že žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorí sú bezúhonní, zamestnaní, žijú usporiadaným spôsobom, obžalovaný má s rodičmi pekný vzťah, navzájom si pomáhajú a práve rodinné zázemie a blízke osoby, obžalovaný má priateľku s ktorou plánujú založiť si rodinu, poskytujú väčší predpoklad, že k prevýchove obžalovaného dôjde skôr v tomto prostredí ako v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Účel trestu v danom prípade možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania, čo odôvodňuje aplikáciu § 39 ods. 1 Trestného zákona. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že splnenie uloženej povinnosti nahradiť poškodenému J. L. spôsobenú škodu na zdraví predpokladá zaradenie sa do pracovnej činnosti a zabezpečenie zdroja príjmu, čo pri výkone trestu odňatia slobody v ústavných podmienkach by nebolo možné.

Nakoniec súd rozhodol o nárokoch na náhradu škody, ktoré v trestnom konaní uplatnili Sociálna poisťovňa a Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. tak, že týchto poškodených odkázal s nárokmi na náhradu škodu na občianske súdne konanie, keďže pre priznanie uplatnených nárokov nemal postačujúce podklady.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.